

Soudní dvůr Evropské unie v rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku s odkazem na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 10. července 2008, Michalkov v. Bulharsko (věc č. 67719/01), tvrdí, že Tribunál tím, že konstatoval povinnost Soudního dvora Evropské unie zastupovat Unii v řízení o žalobě na náhradu škody, kterou podala Aalberts Industries, nezohlednil požadavky nezávislosti a nestrannosti soudu. Zaprvé vzhledem k tomu, že v projednávané věci skutkový stav zakládající údajný vznik odpovědnosti totiž spočívá ve výkonu soudcovské činnosti prostřednictvím soudního kolegia, a zadruhé vzhledem k tomu, že soudní kolegium, které ve věci musí rozhodnout, (i) náleží k téže soudní instanci (Tribunálu) jako kolegium, kterému se klade za vinu skutečnost zakládající vznik odpovědnosti, a (ii) je pevnou součástí žalovaného ve věci samé (Soudního dvora), se kterým jsou soudkyně a soudci tohoto soudního kolegia profesně spjati, nejsou splněny výše uvedené požadavky. Platí to o to víc v případech, že – jak rozhodl Tribunál – je třeba náhradu škody, jako je náhrada škody požadovaná v projednávané věci, uhradit z té části rozpočtu Unie, která se týká Soudního dvora Evropské unie.

Soudní dvůr Evropské unie v rámci svého **druhého důvodu kasačního opravného prostředku** tvrdí, že napadené usnesení **porušuje povinnost uvést odůvodnění**, protože neobsahuje konkrétní vyvrácení argumentů Soudního dvora Evropské unie uvedených v řízení před Tribunálem, které se týkají rozsahu řady rozsudků, mimo jiné rozsudků Groupe Gascogne v. Komise (C-58/12 P, EU: C: 2013: 770), Gascogne Sack v. Komise (C-40/12 P, EU: C: 2013: 768) a Kendrion v. Komise (C-50/12 P, EU: C: 2013: 771).

⁽¹⁾ Nařízení (EU, Euratom) Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sächsisches Oberverwaltungsgericht (Německo)
dne 19. března 2015 – Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG v. Freistaat Sachsen**

(Věc C-134/15)

(2015/C 205/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Lidl Dienstleistungs-GmbH & Co. KG

Žalovaný: Freistaat Sachsen

Předběžné otázky

- 1) Je čl. 5 odst. 4 písm. b) nařízení (ES) č. 543/2008 ⁽¹⁾ slučitelný s čl. 6 odst. 1 prvním pododstavcem Smlouvy o Evropské unii (SEU) ve spojení s čl. 15 odst. 1 a článkem 16 Listiny základních práv Evropské unie (Listina základních práv)?
- 2) Je čl. 5 odst. 4 písm. b) nařízení (ES) č. 543/2008 slučitelný s čl. 40 odst. 2 druhým pododstavcem SFEU?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 543/2008 ze dne 16. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso (Úř. věst. L 157, s. 46).